

50 GODINA GIMNAZIJE U OGULINU

Izdavač: Gimnazija »Đuro Kosanović« Ogulin, 1969. str. 102

Iako grad Ogulin bilježi gotovo petstogodišnjicu postojanja, školstvo u njemu nema dugu tradiciju. To je rezultat njegovog političkog položaja u sastavu Vojne krajine. Prva škola u gradu otvorena je tek 1770. godine. Ova škola, kao i kasnije otvorene škole do razvojačenja Vojne krajine, uglavnom imaju za cilj odgoj i obrazovanje nižeg vojnog kadra.

Potreba za osnivanjem realne gimnazije u Ogulinu osjećala se podavno. Poslije izgradnje željezničke pruge Karlovac — Rijeka (1873), te razvojačenje Vojne krajine. Ogulin postaje značajno ekonomsko i administrativno središte. Područje koje je gravitiralo Ogulinu brojilo je više od 150.000 stanovnika, pa mu je bila neophodno potrebna jedna ovakva obrazovna ustanova. Tim prije što su tadašnje gimnazije bile u gradovima daleko od Ogulina, a školovanje vrlo skupo. Iako su mjerodavni faktori nepobitno dokazivali tadašnjim vlastima opravdanost osnivanja gimnazije, nisu nailazili na razumijevanje. Upornost građana Ogulina pobijedila je i 1919. godine grad dobiva gimnaziju.

U tijeku svog pedesetogodišnjeg postojanja u Gimnaziji su se obrazovale mnoge generacije, a mnogi od polaznika postali su istaknuti naučni, politički i kulturni radnici, ili vojne starješine. Škola je bila i barometar naših političkih kretanja. U njoj se razvijala svijest otpora protiv svega onoga, što je spustavalo izobrazbu slobodne личности i napredna stremljenja. Mnogi naši istaknuti politički kadrovi dobivali

su u njoj prva zrnca revolucionarnih saznanja (dr Vladimir Bakarić, Ivan Rukavina, dr Milivoj Rukavina, Draginja i Bogdan Jančić i dr.).

Zbog važnosti koju je ogulinska gimnazija imala na opći razvitak prosvjetnog, kulturnog i političkog života ovog kraja, Odbor za proslavu njenog 50-godišnjeg jubileja odlučio je da se izda spomen-knjiga.

Sadržaj knjige može se podijeliti na tri dijela. Ponajprije je prikazana kratka povijest rada ogulinske gimnazije od 1919—1969. godine (autori Ilija Drakulić, Spaso Vorkapić i Mihael Sobolevski), a zatim je objelodanjeno nekoliko sjećanja bivših profesora i učenika Gimnazije (prof. Maksimilijan Suruvcev, prof. Marica Marinković, dr Vice Zaninović, ing. Jela Jančić-Starc, Ivan Hripko, dr Bogdan Čosić, dr Milica Čosić-Radojčić i prof. Franjo Hrabak).

Svojom sugestivnošću izdvajaju se napisi ing. Jele Jančić-Starc o bivšim učenicima gimnazije: partizanskom liječniku Josipu Kajfešu (poginuo 1944) i njegovoj supruzi Dragi Jančić-Kajfeš (poginula iste godine). Isto tako posebnu vrijednost imaju sjećanja Vice Zaninovića i Marica Marinković o antifašističkom pokretu na ogulinskoj gimnaziji u toku drugog svjetskog rata.

U prilogu knjige navedeni su popisi direktora, nastavnika i maturanata škole. Knjiga je ilustrirana i s većim brojem vrijednih fotografija.

I pored toga što u knjizi nisu obuhvaćeni svi najznačajniji procesi koji su se odvijali u njenom pedesetogodišnjem radu, objavljeni materijali predstavljaju dragocjeni kamenčić u mozaiku razvitka hrvatske prosvjete.

Mihael Sobolevski

**Spomenica
gimnazije »Čedo Žic«
u K r k u
1921 - 1971**

**KRK
1971**

KRČKI ZBORNIK

POVIJESNOG DRUŠTVA OTOKA KRKA
PODRUŽNICE POVIJESNOG DRUŠTVA HRVATSKE

SVEZAK 3

Urednički odbor:

dr BRANKO FUČIĆ

PETAR STRČIĆ (glavni urednik)

RIKARD ŽIC

RUDOLF ŽIC

Urednik ovog sveska:

FRANJO MATEJČIĆ

Slika na koricama:

ANTON DEPOPE (Motiv grba grada Krka)